

**ทัศนคติและพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ของนักศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์**
**Attitude and Personal Financial management Behavior Students in the Bachelor of
Business Administration program, Rajabhat Rajanagarindra University.**

Received :	July	30, 2022
Revised :	October	7, 2022
Accepted :	October	26, 2022

สุชานุช สุขเสวี¹, อัจฉนา ปราชญากุล² และพิมพ์จันทร์ อารยเมธาเลิศ³
Suchanuch Suksavee¹, Aujjana Prachayakul² and Pimchan Arayamaydhalert³
^{1,2,3}อาจารย์ประจำหลักสูตรบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
^{1,2,3}Accounting Curriculum Instructor Rajabhat Rajanagarindra University
email : fonirc@hotmail.com

Abstract

This research aimed to study the attitudes and behaviors toward personal financial management of undergraduate students majoring in Business Administration and to compare the behaviors toward personal financial management of undergraduate students majoring in Business Administration classified by personal factor. The sampling group was used in this research was 409 undergraduate students majoring in Business Administration of Rajabhat Rajanagarindra University. The questionnaire on the attitudes and behaviors toward personal financial management of undergraduate students was used as a survey tool for collecting data. The data was analyzed by descriptive statistics. The findings revealed that the level of the attitudes toward personal financial management of undergraduate students was at the highest level. It was saving, in an agreeable level ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.87). For the level of the behaviors toward personal financial management of undergraduate students, it was at the sporadic level ($\bar{X}$ = 2.23, S.D. = 0.67). The highest level of behavioral aspect was saving; it was at sporadic level ($\bar{X}$ = 2.30, S.D. = 0.63), the second highest level was earning income and expenditure; it was in a sporadically practical level ($\bar{X}$ = 2.20, S.D. = 0.74) and ($\bar{X}$ = 2.18, S.D. = 0.65) respectively. For the comparative result on the relation and the behaviors toward personal financial management of undergraduate students, it was found that the undergraduate students with different years and majors, their overall of the behaviors toward personal financial management were not significantly different at .05 level. However, when considering each side, the undergraduate students with different years and majors, their behaviors on expenditure and investment were significantly different at .05 level.

Keyword : Personal financial, Personal financial planning, Personal financial management

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตและเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ จำนวน 409 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับทัศนคติต่อการบริหารจัดการ

เงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ด้านที่มีระดับสูงสุดที่สุด คือ ด้านการออมเงินอยู่ในระดับเห็นด้วย ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.87) 2) ระดับพฤติกรรม การบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง ($\bar{X}$ = 2.23, S.D. = 0.67) โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรม สูงที่สุด คือ ด้านการออม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง ($\bar{X}$ = 2.30, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ ด้านการหารายได้ อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง ($\bar{X}$ = 2.20, S.D. = 0.74) และด้านการใช้จ่าย อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง ($\bar{X}$ = 2.18, S.D. = 0.65) ตามลำดับ 3) ผลการเปรียบเทียบ ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกันและสาขาวิชาที่เรียนต่างกัน มีระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การเงินส่วนบุคคล การวางแผนการเงินส่วนบุคคล การจัดการทางการเงินส่วนบุคคล

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่ กำลังจะหมดไป แต่ก็กลับมาอีกครั้ง ส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ อย่างหนักต่อธุรกิจหลายภาคส่วน โดยเฉพาะธุรกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม (SMEs) ควรให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการเงินอย่าง รอบด้าน เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอดและเติบโตอย่างยั่งยืนในยุคดิจิทัล นอกจากนี้ ยังส่งผลกระทบทำให้หลาย ๆ คน ต้องตระหนักถึงวิกฤต ทางการเงินที่เพิ่มขึ้นในอนาคต และพร้อมตั้งรับกับสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย ดังที่เห็นได้จากไลฟ์สไตล์การใช้ชีวิต ของแต่ละคนที่มีความแตกต่างกันไปตาม Generation และการ เปลี่ยนแปลงแห่งโลกการเงินด้วยเทคโนโลยี Blockchain จาก กระดาศสู่โลกการเงิน ในยุคดิจิทัล หรือการลงทุนในสินทรัพย์ดิจิทัล ที่ได้รับความนิยมและมีผู้ที่สนใจลงทุนมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะต้องการ ผลตอบแทนสูงในเวลาอันสั้น (TECHSAUCE, 2565) ในปัจจุบัน พฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวันของผู้บริโภคผนวกเอาเทคโนโลยี ดิจิทัลเข้าไปเป็นส่วนหนึ่ง ทั้งในเรื่องการทำงาน การใช้จ่าย การเสพ สื่อบันเทิง ซึ่งพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไป เป็นหนึ่งปัจจัยที่มา ขับเคลื่อนเศรษฐกิจในยุคดิจิทัล และ “เงิน” เป็นตัวแปรสำคัญที่ ต้องใช้ในการดำเนินชีวิต หากไม่รู้จักบริหารจัดการเงิน เงินก็มักจะ สร้างปัญหาให้กับบุคคลได้เสมอ ตลอดจนทักษะในการวางแผน ทางการเงินถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการส่งเสริมคน รุ่นใหม่ เพื่อให้สามารถบรรลุถึงคุณภาพชีวิตที่ดีเมื่อเติบโต หาก นักศึกษาได้รับการศึกษาและมีความเข้าใจในกระบวนการคิดที่ถูก ต้องจะช่วยลดปัญหาต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตได้ (สมจิตร วิริยานนท์, 2558) และจากผลสำรวจพฤติกรรมของ Generation Y (ผู้ที่เกิด พ.ศ. 2524-2543) เกิดมาในยุคที่เทคโนโลยีกำลัง เฟื่องฟู สามารถปรับตัวเข้ากับเทคโนโลยีได้ง่าย และชอบเรียนรู้ สิ่งใหม่ ๆ มีความเป็นตัวของตัวเองสูง รักอิสระ ไม่ชอบการบังคับ กล้าได้กล้าเสีย ซึ่งปัจจุบันส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงาน และใน

สถานการณ์เช่นนี้อาจพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาสด้วยการหารายได้ เสริมด้วยการขายของออนไลน์ และในอนาคตอาจจะพัฒนา กลายเป็นอาชีพหลักของคนกลุ่มนี้ ส่วน Generation Z (ผู้ที่เกิดหลัง พ.ศ. 2544) เติบโตมาพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายใน ยุคดิจิทัล มีทัศนคติเปิดกว้าง เรียนรู้ได้รวดเร็ว มีความเชี่ยวชาญใน การหาข้อมูลต่าง ๆ ในโลกออนไลน์หารายได้พิเศษหลังเลิกเรียน ด้วยการขายของออนไลน์ เพื่อเป็น การหารายได้เสริมช่วยแบ่งเบา ภาระผู้ปกครอง หรืออาจหาข้อมูลสำหรับการเรียนออนไลน์ที่เปิด โอกาส ให้ลงทะเบียนเรียนฟรี สำหรับหลักสูตรที่สนใจเพื่อต่อยอด การเรียนในอนาคต (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) เห็นได้ว่า ไลฟ์สไตล์ในแต่ละช่วงวัยมีความแตกต่างกัน แต่สิ่งที่เหมือนกัน คือ ทุกคนหาโอกาสในการสร้างรายได้เสริมให้กับตนเอง พอมีรายได้ เข้ามา ก็จะกินเงินส่วนหนึ่ง ไว้สำหรับเงินออมและการลงทุน ส่วนการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางการเงินที่มีวินัยการใช้จ่าย และ ควบคุมไปกับการบริหารจัดการเงินโดยการเพิ่มการออม การลงทุน ให้ถูกที่ก็จะนำไปสู่ความมีอิสรภาพทางการเงินและ ความมั่นคงใน อนาคต ดังสมการที่ว่า (รายได้ - เงินออม - เงินลงทุน = รายจ่าย) นอกจากนี้การบริหารจัดการเงินควรจะมีมียอดหยุน เพื่อปรับ เปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ในช่วงเวลาต่าง ๆ ของชีวิต

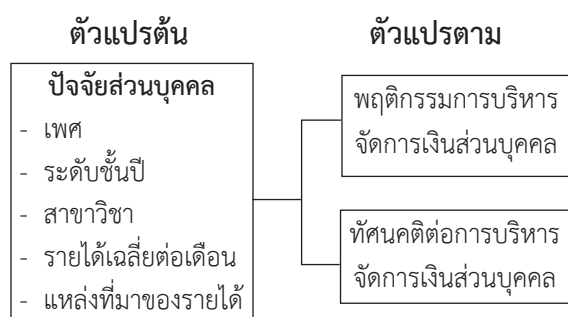
จากเหตุผลที่กล่าวมา พฤติกรรมในแต่ละช่วงวัยมีความ แตกต่างกัน แต่สิ่งที่เหมือนกัน คือทุกคนต้องการประสบความสำเร็จ ทางด้านการเงิน และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัย ราชภัฏราชชนครินทร์ เป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มี ความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารจัดการ และสามารถนำองค์ ความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ซึ่งการบริหารการเงินและการออม การวางแผน การใช้จ่ายและ ทำงบประมาณส่วนบุคคล การลงทุน ส่วนบุคคล และการนำ ความรู้ทางการบัญชีมาใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐาน ในการขับเคลื่อนสู่

ความมั่นคงทางการเงินระดับบุคคล ครอบครัว และชุมชนได้การบริหารเงินเพื่ออนาคตเป็นสิ่ง ที่นักศึกษาควรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อเสริมสร้างวินัยการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลที่ดีและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น คณะผู้วิจัยมีความประสงค์จะศึกษาถึงทัศนคติและพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และนำข้อมูลที่ได้ใช้เป็นแนวทาง ในการปรับปรุงหลักสูตรสอดแทรกเนื้อหา รายวิชาส่งเสริมพฤติกรรมการบริหารจัดการทางการเงินของนักศึกษาให้มีความเหมาะสมต่อไป อีกทั้งเพื่อประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจในการนำผลการศึกษาที่ได้ไปใช้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการบริหาร จัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

กรอบแนวคิด

แนวคิดทฤษฎี

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ พจรินทร์ รังศรีสัมพันธ์ (2561) ได้กล่าวว่า ทัศนคติ เป็นเรื่องของจิตใจ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ที่มีต่อข้อมูลข่าวสาร และการตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ได้พบเจอ ซึ่งเป็นไปได้ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ ทัศนคติมีผลให้มีการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาหรือกล่าวได้ว่า ทัศนคติ ประกอบด้วย ความคิดที่มีผลต่ออารมณ์ และความรู้สึกนั้นออกมาทางพฤติกรรม Theodore Mead Newcomb et al (1965) (อ้างถึงใน ไพรินทร์ รังศรีสัมพันธ์, 2561) ได้ให้ความเห็นว่า ทัศนคติสามารถ

เปลี่ยนแปลงได้ ถ้ามีความรู้ความเข้าใจที่ดี เมื่อทัศนคติเปลี่ยนแปลง ก็จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ในพฤติกรรม ดังนั้น การที่จะให้มีการยอมรับหรือปฏิเสธ ในสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงต้องพยายาม เปลี่ยนแปลง ทัศนคติ โดยการให้ความรู้ก่อนทัศนคติจะเปลี่ยนแปลง วิธีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอาจทำได้โดยการจูงใจให้มีการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติด้วยชนิดของข้อมูลที่เหมาะสม ต่อโครงสร้างของทัศนคติที่เกี่ยวข้อง ซึ่งข้อมูลนั้นจะต้องตรงกับพื้นฐานการจูงใจของทัศนคติมากที่สุด

แนวคิดทฤษฎีการบริหารการเงินส่วนบุคคล กิตติศักดิ์ คงคา (2563) ได้กล่าวว่า การบริหารการเงิน ส่วนบุคคลนั้นมีหลักการเดียวกันกับการบริหารธุรกิจ คือ มีหัวใจหลักอยู่ 3 ข้อ ได้แก่ 1) สร้างกำไร 2) สร้างกระแสเงินสด และ 3) อยู่รอดได้ โดยหลักการการบริหารการเงิน ส่วนบุคคลจะกระทำผ่านหลักการตีความสมการ คือ รายได้เท่ากับผลรวมของค่าใช้จ่ายจำเป็น เงินออม เงินลงทุน และ ค่าใช้จ่ายตามต้องการ

รักษสุตา เหล่าคา (2563) ได้สรุป ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป็นการวางแผนทางการเงินที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์มากที่สุดเป็นการวางแผนเงินในอนาคตของตน โดยต้องคำนึงถึงรายรับและรายจ่ายให้สอดคล้องกัน พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับเป้าหมายของเงินที่มีอยู่ แต่ละคนมีเป้าหมายและการจัดการเงินแตกต่างกัน แต่ทุกคนต้องจัดการเงินที่มีอยู่ให้เพียงพอต่อการใช้จ่ายของตน

ธนพร จันทร์สว่าง (2562) ได้สรุป ความหมายของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล หมายถึง กระบวนการกำหนด แนวทางการใช้เงินอย่างมีทิศทางให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินเหมาะสมกับรายได้ที่ได้รับและเพื่อให้เกิดความมั่งคั่งทางเงินในอนาคต

กาญจนา หงส์ทอง (2551) (อ้างถึงในพนมพล สุขวัฒนทรัพย์, 2558) ได้กล่าวถึง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ดีจะเป็นตัวกำหนดทิศทาง และการตัดสินใจทางการเงิน เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงิน ที่ต้องการได้หากบุคคลได้เริ่มต้นทำการวางแผนทางการเงินเร็วมีการปฏิบัติตามอย่างมีวินัย และสม่ำเสมอแล้ว บุคคลนั้นก็จะเข้าใจถึงความมีอิสรภาพทางการเงินได้มากขึ้น

ปิยนันท์ แจ่งอักษร (2564) ได้สรุปความหมายของการบริหารการเงินส่วนบุคคล โดยพิจารณาเป็น รายด้าน ดังนี้ ด้านการหารายได้ กล่าวไว้ว่า รายได้ คือ สิ่งตอบแทนที่ได้จากการประกอบอาชีพหรือหน้าที่การงานของบุคคลที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและจริยธรรมอันดีของสังคม ซึ่งจะได้รับมาในรูปแบบของเงินเดือนหรือค่าจ้าง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ด้านการใช้จ่าย คือ

จำนวนเงินที่ใช้จ่ายเพื่อซื้อสินค้าและบริการต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้ให้เกิดประโยชน์และความคุ้มค่าด้านการออม คือ การนำเงินจากรายได้ที่เหลือจากการใช้จ่ายแล้วมาเก็บสะสมที่ละเล็กที่ละน้อยให้เพิ่มพูนมากขึ้น ซึ่งอาจจะอยู่ในรูปแบบของการฝากธนาคารหรือการลงทุนโดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน และด้านการลงทุน คือ การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยหวังที่จะได้รับผลตอบแทนกลับมามากกว่าที่ลงทุนไปในอัตราที่พอใจภายใต้ความเสี่ยงที่เหมาะสม

ธัญวงศ์ กิริตวานิชย์ (2549) (อ้างถึงในธนนานพลิมสุวรรณโรจน์, 2562) กล่าวถึงเรื่องการบริหารการเงินส่วนบุคคล โดยได้ให้ความหมายด้านการหารายได้ไว้ว่า การหารายได้คือผลประโยชน์ที่ได้มาจากอาชีพ โดยจะออกมาในรูปแบบของเงินสิ่งของมีค่า หรือสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ โดยรายได้ที่หามาได้จะขึ้นอยู่กับความสามารถ ความรู้ หรือความขยันในแต่ละบุคคล และได้แบ่งประเภทของการใช้จ่ายออกเป็น 3 หัวข้อใหญ่ คือ 1. แบ่งตามความต้องการ หมายถึง การใช้จ่ายเพื่อใช้ในการดำรงชีพและเพื่อสิ่งที่ไม่จำเป็นหรือเพื่ออำนวยความสะดวก 2. แบ่งตามความสามารถในการคาดคะเนข้อมูล เช่น รายจ่ายประจำหรือค่าใช้จ่ายคงที่ คือการใช้จ่ายที่ต้องจ่ายในแต่ละเดือนทุก ๆ เดือน ถึงแม้ว่าไม่มีรายได้ก็ต้องจ่าย ค่าใช้จ่ายส่วนนี้จะปรับลดได้ยาก ส่วนค่าใช้จ่ายผันแปรหมายถึง การใช้จ่ายที่ทำให้ชีวิตดีขึ้นโดยการใช้จ่ายแปรผันสามารถเพิ่มหรือลดตามความต้องการได้ และรายจ่ายพิเศษ คือ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นเนื่องในโอกาสพิเศษ 3. แบ่งตาม จัดงบประมาณเงินสด เช่น รายจ่ายที่กันให้กับตัวเองเพื่อใช้จ่ายในอนาคต หรือรายจ่ายที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เกิดจากภาระหนี้สิน รวมถึงรายจ่ายที่เกิดจากการทำประกันภัยประเภทต่าง ๆ

ตฤณกร, (2554) (อ้างถึงในรุ่งตะวัน แซ่พั้ว, 2560) ได้กล่าวถึงการออมเพื่อการบรรลุเป้าหมายของชีวิตของแต่ละคนต่างก็มีเป้าหมายที่แตกต่างกันออกไป จำแนกการออมเพื่อบรรลุเป้าหมายได้ 3 ประเภท คือ 1. เงินออมเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน หรือเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นก็ยังมีเงินใช้จ่ายใช้สอย 2. เงินออมเพื่อการเกษียณอายุ คือ การเก็บเงินสะสมไว้ใช้ในยามสูงอายุเป็นวัยที่เริ่มมีรายได้ลดลง 3. เงินออมเพื่อการลงทุน คือ เป็นการเก็บออมเงินเพื่อนำไปลงทุนเพื่อจัดตั้งธุรกิจหรือนำไปลงทุนในหลักทรัพย์

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีผู้วิจัยสามารถสรุปทัศนคติและพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล คือ ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลที่แสดงออกมาได้ทั้งทางอารมณ์ หรือพฤติกรรมของบุคคลนั้น และการเปลี่ยนแปลงทัศนคติย่อมส่งผล

ให้พฤติกรรมของบุคคลนั้นเปลี่ยนแปลงตามไปด้วยวิธีการจูงใจและทัศนคติของการกำหนดเป้าหมายของความสำเร็จทางการเงินของแต่ละบุคคล ซึ่งผลความสำเร็จของแต่ละบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับความสามารถในการหารายได้ และการใช้จ่ายของแต่ละบุคคล หากรู้จักปฏิบัติตนอย่างมีวินัย เงินที่เหลือจากการใช้จ่ายรู้จักเก็บออม หรือนำส่วนหนึ่งไปสร้างผลตอบแทนด้วยการลงทุนอย่างถูกวิธี ก็สามารถทำให้บุคคลนั้นมีอิสรภาพทางการเงินได้เร็วขึ้น

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้

ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ทัศนคติและพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร คือ นักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 560 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยคัดเลือกจากนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามกลับมาภายในระยะเวลาที่กำหนด

สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาภาคปกติ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 560 คน (ข้อมูลงานทะเบียนและวัดผล 20 เมษายน 2565)

กลุ่มตัวอย่าง

สาขาวิชา	จำนวน นักศึกษา (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
สาขาวิชาการจัดการ	226	93
สาขาวิชาการตลาด	98	42
สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์	137	56
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	62	26
สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่	37	16
รวม	560	233

ผู้วิจัยใช้การคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างของประชากร โดยใช้สูตรคำนวณของทอโร ยามาเน่ (Yamane, 1973 อ้างใน ธีรภูมิ เอกะกุล, 2543) ได้จำนวนเท่ากับ 233 คน และเพื่อให้ระดับความเชื่อมั่นสูงขึ้น ผู้วิจัยได้เก็บตัวอย่างเพิ่มจำนวน 176 คน ทุกสาขาวิชาทั้งระดับ 4 ชั้นปี และได้มีการคัดกรองเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์แบบได้จำนวน 409 คน โดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง แบบเจาะจง (Purposive Sampling) กับกลุ่มตัวอย่าง

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามประกอบด้วยข้อคำถาม 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามแบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการหารายได้ 2) ด้านการใช้จ่าย 3) ด้านการออม และ 4) ด้านการลงทุน แต่ละด้านจะมีคำถามด้านละ 6 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 5 ระดับ ตามวิธีของ Likert โดยเกณฑ์การแปลความหมายเพื่อจัดระดับคะแนนเฉลี่ยค่าความต้องการ ตอนที่ 3 พฤติกรรมเกี่ยวกับการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามแบ่งเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการหารายได้ 2) ด้านการใช้จ่าย 3) ด้านการออม และ 4) ด้านการลงทุน แต่ละด้านจะมีคำถามด้านละ 8 ข้อ ซึ่งมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมินเป็น 3 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนโดยการคำนวณช่วงคะแนนจากค่าพิสัย

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงขอแบบสอบถาม (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 3 ท่าน

เพื่อเป็นการตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม ซึ่งข้อคำถามที่ได้นั้นมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1 ซึ่งอธิบายได้ว่าข้อคำถามสามารถใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ จากนั้นทำการหาค่าความเชื่อมั่นกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาวิจัย โดยทำการเก็บข้อมูลจำนวน 30 คน ทำการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาเก็บข้อมูลตั้งแต่วันที่ 30 เมษายน 2565 ถึงวันที่ 15 พฤษภาคม 2565 ดำเนินการจัดส่งลิงค์แบบสอบถามแบบออนไลน์ Google Form ให้กับกลุ่มตัวอย่างผ่านอาจารย์ประธานสาขาวิชาแต่ละสาขาช่วยส่งลิงค์ให้นักศึกษาแต่ละสาขา เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จนครบจำนวนผู้วิจัยทำการปิดรับคำตอบ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ การหาค่าแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการบริหาร จัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหาร จัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของตัวแปรอิสระที่มีค่าอยู่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป ด้วยการวิเคราะห์การผันแปรทางเดียว (One way analysis of variance) และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม กรณีที่ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติทำการเปรียบเทียบรายคู่

สรุปผลการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการวิจัยครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 321 คน คิดเป็นร้อยละ 78.50 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ระดับชั้นปีการศึกษาส่วนใหญ่ อยู่ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 29.60 รองลงมา คือ ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 25.90 น้อยที่สุด ระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 ส่วนใหญ่เรียนอยู่สาขาวิชาการจัดการ จำนวน 160 คน คิดเป็นร้อยละ 39.10 รองลงมา คือ สาขาวิชาการตลาด จำนวน 91 คน น้อยที่สุด สาขาวิชาการจัดการธุรกิจการค้าสมัยใหม่ จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ ต่ำกว่า 3,000 บาท

จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 36.40 รองลงมา อยู่ระหว่าง 3,001-6,000 บาท จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 30.80 น้อยที่สุดรายได้เฉลี่ยต่อเดือน อยู่ระหว่าง 6,001-9,000 บาทจำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 ส่วนแหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่ มาจากผู้ปกครอง จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 58.20 รองลงมา มาจากการหารายได้ด้วยตนเอง จำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 36.20 และน้อยที่สุด คือ มาจากทุนการศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการหารายได้			
1. การทำงานพิเศษเมื่อว่างจากการเรียน เป็นการหารายได้เพิ่มขึ้น	4.43	0.64	เห็นด้วย
2. อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการช่วยหารายได้เพิ่มขึ้น	4.30	0.68	เห็นด้วย
3. การลงทุนค้าขายทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น	4.37	0.67	เห็นด้วย
4. การพนันเป็นช่องทางในการหารายได้เพิ่มขึ้น	2.28	1.27	ไม่แน่ใจ
5. การมีความคิดริเริ่มในงานอาชีพช่วยทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น	4.44	0.62	เห็นด้วย
6. การจัดประเภทของรายได้ช่วยเป็นแนวทางในการวางแผนการเงินส่วนบุคคล	4.39	0.62	เห็นด้วย
รวม	4.03	1.11	เห็นด้วย
ด้านการค่าใช้จ่าย			
1. การจดบันทึกรายจ่ายประจำวันช่วยควบคุมการใช้จ่ายเงิน	4.31	0.63	เห็นด้วย
2. แผนการใช้จ่ายเงินควรมีการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอ	4.25	0.61	เห็นด้วย
3. การซื้อของใช้ที่เป็นที่นิยมทำให้ได้รับการยอมรับจากสังคมมากขึ้น	3.40	1.24	ไม่แน่ใจ
4. การซื้อของใช้ส่วนตัวควรพิจารณาคุณภาพที่สมราคา	4.40	0.66	เห็นด้วย
5. ควรใช้จ่ายให้เหมาะสมกับจำนวนรายได้ที่ได้รับ	4.55	0.50	เห็นด้วย
6. ควรซื้อสินค้าเฉพาะช่วงลดราคา	3.47	0.73	ไม่แน่ใจ
รวม	4.06	0.89	เห็นด้วย

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการออม			
1. การออมเงินช่วยให้ทุกคนเป็นเศรษฐีได้ในอนาคต	3.92	1.06	เห็นด้วย
2. การออมเงินคือการเก็บเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน	4.54	0.50	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. การออมเงินควรเริ่มต้นเมื่อมีรายได้จากการทำงานเท่านั้น	3.92	1.07	เห็นด้วย
4. การออมเงินคือการหลีกเลี่ยงการใช้จ่ายสินค้าฟุ่มเฟือย	4.19	0.83	เห็นด้วย
5. ควรมีการตั้งเป้าหมายและจัดสรรรายได้เป็นเงินออมก่อนมีการใช้จ่าย	4.43	0.64	เห็นด้วย
6. การออมเงินเป็นการเก็บเงินเพื่อซื้อของที่ต้องการ	4.08	0.81	เห็นด้วย
รวม	4.18	0.87	เห็นด้วย
ด้านการลงทุน			
1. การลงทุนมีความเสี่ยงก่อนตัดสินใจลงทุนควรศึกษาอย่างรอบคอบ	4.51	0.55	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2. การลงทุนเป็นจุดเริ่มต้นของความสำเร็จ	4.29	0.66	เห็นด้วย
3. การตัดสินใจลงทุนควรให้ความสำคัญกับผลตอบแทนที่จะได้รับ	4.22	0.70	เห็นด้วย
4. การกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาเป็นการลงทุน	3.64	1.10	เห็นด้วย
5. การลงทุนควรทำก็ต่อเมื่อมีเงินเหลือจากการใช้จ่ายจำนวนมาก	3.98	0.86	เห็นด้วย
6. การหาความรู้เพิ่มเติมโดยเรียนหลักสูตรระยะสั้นถือเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง	4.16	0.75	เห็นด้วย
รวม	4.13	0.84	เห็นด้วย
รวม	4.10	0.94	เห็นด้วย

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่า ระดับทัศนคติต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตมหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 เมื่อวิเคราะห์เป็น รายด้าน โดยด้านที่มีระดับสูงที่สุด คือ ด้านการออมเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมา คือ ด้านการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 4.13 และด้านที่มีระดับต่ำที่สุด คือ ด้านการหารายได้ มีค่าเฉลี่ย 4.03 โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย จึงได้ทำการสรุประดับความเห็นแต่ละด้าน ดังนี้

ระดับทัศนคติต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของ นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ด้านรายได้ พบว่า ระดับ ความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.03 อยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ การมีความคิด ริเริ่มในงานอาชีพทำให้มีรายได้มากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 รองลงมา คือ การทำงานพิเศษเมื่อว่างจากการเรียนเป็นการหาราย ได้เพิ่มขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และต่ำที่สุด คือ ไม่แน่ใจว่าการ พนันเป็นช่องทางในการหารายได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.28 ด้านการ ใช้จ่าย พบว่า ระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.06 อยู่ใน ระดับเห็นด้วย เมื่อทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าควรใช้จ่ายให้เหมาะสมกับจำนวนรายได้ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 รองลงมา คือ เห็นด้วยว่าซื้อของใช้ส่วนตัว ควรพิจารณาคุณภาพที่สมราคา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 และต่ำที่สุด คือ ไม่แน่ใจว่าการซื้อของใช้ที่เป็นที่นิยมทำให้ได้รับการยอมรับจาก สังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 ด้านการออม พบว่า ระดับความคิด เห็นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 อยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อทำการ วิเคราะห์ระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการ ออมเงินคือการเก็บเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 รองลงมา คือ เห็นด้วยว่าควรมีการตั้งเป้าหมายและจัดสรรรายได้ เป็นเงินออมก่อนใช้จ่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 และต่ำที่สุด คือ เห็นด้วยว่าการออมเงินควรเริ่มต้นเมื่อมีรายได้จากการทำงาน และ การออมเงินช่วยให้ทุกคนเป็นเศรษฐีได้ในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ด้านการลงทุน พบว่า ระดับความคิดเห็นมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.13 อยู่ในระดับเห็นด้วย เมื่อทำการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็น สูงที่สุด คือ เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการลงทุนมีความเสี่ยงก่อนตัดสินใจ ลงทุนควรศึกษาอย่างรอบคอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.51 รองลงมา คือ การลงทุนเป็นจุดเริ่มต้นของความสำเร็จ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และต่ำที่สุด คือ เห็นด้วยว่าการกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการ ศึกษาเป็นการลงทุนอย่างหนึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลระดับ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
ด้านการหารายได้			
1. นักศึกษาหาทำงานพิเศษเมื่อว่างจากการเรียน	2.20	0.66	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2. นักศึกษาจะขอเงินจากผู้ปกครองเมื่อมีความจำเป็นต้องใช้เงินในทันที	2.18	0.54	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
3. นักศึกษาหารายได้เสริมด้วยการลงทุนขายของออนไลน์	2.05	0.72	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4. นักศึกษาหารายได้เสริมด้วยการเล่นเกมคอมพิวเตอร์	2.51	0.70	ไม่เคยปฏิบัติ
5. นักศึกษาหารายได้ด้วยการเล่นการพนัน	2.63	0.62	ไม่เคยปฏิบัติ
6. นักศึกษาสมัครทำงานหารายได้พิเศษในช่วงปิดภาคการศึกษา	2.22	0.78	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
7. นักศึกษาจะถอนเงินจากธนาคารเมื่อจำเป็นต้องใช้เงิน	2.35	0.62	ปฏิบัติเป็นประจำ
8. นักศึกษาจะขอยืมเงินจากเพื่อนเมื่อเงินไม่พอใช้	2.52	0.66	ไม่เคยปฏิบัติ
รวม	2.20	0.74	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ด้านการค่าใช้จ่าย			
1. นักศึกษามีการวางแผนการใช้จ่ายเงินในแต่ละเดือน	2.39	0.61	ปฏิบัติเป็นประจำ
2. นักศึกษามีการจดบันทึกรายจ่ายเป็นประจำ	1.99	0.72	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
3. นักศึกษาใช้จ่ายเงินเพื่อการลงทุนเพื่อหวังผลตอบแทน	2.15	0.67	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
4. นักศึกษาใช้เงินส่วนใหญ่เพื่อการเรียน เช่น ถ่ายเอกสาร ซื้อหนังสือ	2.47	0.54	ปฏิบัติเป็นประจำ
5. นักศึกษาซื้อเครื่องแต่งกายตามแฟชั่นทุกเดือน	2.16	0.64	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
6. นักศึกษามีการใช้จ่ายเงินเพื่อความบันเทิง เช่น เที่ยวสถานบันเทิง ดูภาพยนตร์	2.03		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
7. นักศึกษาซื้อของขวัญให้เพื่อนสนิทในทุกโอกาสสำคัญ	2.09		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
8. นักศึกษารับประทานอาหารในโรงอาหารมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่	2.13		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
รวม	2.18	0.65	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ด้านการออม			
1. นักศึกษามีการวางแผนการออมเงินในแต่ละเดือน	2.33		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2. นักศึกษาจะเก็บออมเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้	2.45		ปฏิบัติเป็นประจำ
3. นักศึกษามีการจัดสรรเงินเพื่อการออมก่อนใช้จ่ายทุก ๆ เดือน	2.32		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
4. นักศึกษามีการเก็บเงินไว้ใช้ในยามฉุกเฉินด้วยการฝากธนาคาร	2.33		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
5. นักศึกษามีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้	2.33		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
6. นักศึกษาเก็บเงินเป็นเงินสดไว้ใช้ในยามขาดแคลน	2.32		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
7. นักศึกษามีการสะสมเหรียญกษาปณ์ที่ออกในช่วงเทศกาลต่างๆ	1.82		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
8. นักศึกษาเล่นแชร์กับเพื่อนๆ	2.48		ไม่เคยปฏิบัติ
รวม	2.30	0.63	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
ด้านการลงทุน			
1. นักศึกษามีการวางแผนด้านการลงทุนและการบริหารความเสี่ยงในเรื่องของการใช้จ่ายด้านการลงทุน	2.07		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
2. นักศึกษามีการลงทุนเกี่ยวกับเงินฝาก เช่น เงินฝากประจำ, เงินฝากออมทรัพย์, สลากออมทรัพย์และสลากออมสินเพื่อหวังผลตอบแทน	2.03		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
3. นักศึกษาตัดสินใจลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนเป็นสำคัญ	2.16		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
4. นักศึกษาซื้อสินค้าตามเงื่อนไขของสินค้าเพื่อรับของสมนาคุณ	2.01		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
5. นักศึกษาเสี่ยงโชคโดยการซื้อลอตเตอรี่หรือเล่นหวย	2.15		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
6. นักศึกษามีการร่วมทุนกับเพื่อนเพื่อหารายได้ด้วยการค้าขาย	1.75		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
7. นักศึกษาให้เพื่อนกู้ยืมเงินแล้วผ่อนชำระโดยคิดดอกเบี้ยอัตราต่ำ	2.51		ไม่เคยปฏิบัติ
8. นักศึกษามักไม่ลงทุนเพราะไม่ชอบความเสี่ยง	2.14		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
รวม	2.10	0.69	ปฏิบัติเป็นบางครั้ง
รวม	2.23		ปฏิบัติเป็นบางครั้ง

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ระดับ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.23 เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน โดยด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้านการออม มีค่าเฉลี่ย 2.30 รองลงมา คือ ด้านการหารายได้ มีค่าเฉลี่ย 2.20 และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน มีค่าเฉลี่ย 2.10 โดยรวมอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง จึงได้ทำการสรุประดับพฤติกรรมแต่ละด้านดังนี้

ระดับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ด้านการหารายได้ อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.20 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด โดยอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ คือ นักศึกษาจะถอนเงินจากธนาคารเมื่อจำเป็นต้องใช้เงิน มีค่าเฉลี่ย 2.35 รองลงมา อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง คือ นักศึกษาสมัครทำงานหารายได้พิเศษในช่วงปิดภาคการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 2.22 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด โดยอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติ คือ นักศึกษาหารายได้ด้วยการเล่นการพนัน มีค่าเฉลี่ย 2.63

ด้านการใช้จ่าย อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.18 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด โดยอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ คือ นักศึกษาใช้เงิน ส่วนใหญ่เพื่อการเรียน เช่น ถ่ายเอกสาร ซื้อหนังสือ มีค่าเฉลี่ย 2.47 รองลงมา นักศึกษามีการวางแผนการใช้จ่ายในแต่ละเดือน มีค่าเฉลี่ย 2.39 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง คือ นักศึกษามีการจดบันทึกการใช้จ่ายเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ย 1.99

ด้านการออม อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.30 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด โดยอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นประจำ คือ นักศึกษาเก็บออมเงินเพื่อซื้อของที่อยากได้ มีค่าเฉลี่ย 2.45 รองลงมา อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง คือ นักศึกษามีการวางแผนการออมเงิน เก็บเงินไว้ในยามฉุกเฉินด้วยการฝากธนาคาร และมีการควบคุมค่าใช้จ่ายให้น้อยกว่ารายได้ มีค่าเฉลี่ย 2.33 อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด อยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติ คือ นักศึกษาเล่นแชร์กับเพื่อน ๆ มีค่าเฉลี่ย 2.48

ด้านการลงทุน อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้งมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.10 โดยข้อที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด โดยอยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง คือ นักศึกษาตัดสินใจลงทุนโดยคำนึงถึงผลตอบแทนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ย 2.16 รองลงมา คือ นักศึกษาไม่ลงทุนเพราะไม่ชอบความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ย 2.14 และข้อที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด โดยอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติ คือ นักศึกษาให้เพื่อนกู้ยืมเงินแล้วผ่อนชำระโดยคิดดอกเบี้ยอัตราต่ำ มีค่าเฉลี่ย 2.51

ผลสรุปการทดสอบสมมติฐาน

ในการทดสอบสมมติฐานเพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล อันได้แก่ ระดับชั้นปี และสาขาวิชาที่เรียน กับตัวแปรตามอันได้แก่ พฤติกรรมด้านการหารายได้ ด้านการใช้จ่าย ด้านการออม และด้านการลงทุน โดยการทดสอบด้วยวิธีทางสถิติ ใช้วิธีการทดสอบค่า F-test วิเคราะห์การผันแปรทางเดียว (One way analysis of variance) ซึ่งผลการศึกษามีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ระดับชั้นปีแตกต่างกันมีระดับ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พฤติกรรมด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมมติฐานที่ 2 นักศึกษาสาขาวิชาเรียนแตกต่างกันมีระดับ พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ที่แตกต่างกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษา ที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า ทศคนติต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 อยู่ในระดับเห็นด้วย ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการออมเงิน อยู่ในระดับเห็นด้วย ที่ค่าเฉลี่ย 4.18 และพฤติกรรมต่อการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ พบว่า ระดับพฤติกรรม โดยรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.23 อยู่ในระดับปฏิบัติเป็นบางครั้ง โดยด้าน ที่มีระดับพฤติกรรมสูงสุด คือ ด้านการออม รองลงมาด้านการหารายได้ และด้านการใช้จ่าย ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงฤดี จารัสธนสาร และคณะ (2564) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมวางแผนทางการเงิน ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ด้านที่มีระดับพฤติกรรมสูงที่สุด คือ ด้าน การออม และด้านที่มีระดับพฤติกรรมต่ำที่สุด คือ ด้านการลงทุน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเบมิกา กระแสแก้ว (2561) ผลการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการออม Gen Y ในกรุงเทพมหานคร ด้านพฤติกรรมการออมสูงที่สุด โดยให้ความเห็นไว้ว่า บุคคล Gen Y ส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการออมที่ดี วางแผนและมีจุดมุ่งหมายในการออมที่ชัดเจน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการออม เห็นได้ว่า

พฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาให้ความสำคัญต่อการบริหารจัดการ ด้านการออม มากกว่าด้านการลงทุน แม้ว่าหลักสูตรที่เรียนมีความแตกต่างกัน ก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ผู้วิจัยเห็นว่า แหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มาจากผู้ปกครอง และนักศึกษามีช่วงวัยที่ใกล้เคียงกัน

ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่มีระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล โดยรวมไม่แตกต่างกัน ผู้วิจัยเห็นว่า นักศึกษามีช่วงอายุใกล้เคียงกันมีพฤติกรรมทางการเงินคล้าย ๆ กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชสุตา เหล่าคา (2563) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านนักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่แตกต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุนที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของดวงฤดี จารัสธนสาร และคณะ (2564) ที่ได้ทำการศึกษา เรื่อง การวางแผนทางการเงินของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีต่างกัน มีระดับพฤติกรรมด้านการหารายได้ที่แตกต่างกัน ส่วนระดับพฤติกรรมด้านการใช้จ่าย และด้านการลงทุนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยนักศึกษาให้ความสำคัญด้านการออม มากกว่าด้านการลงทุน คณะผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะว่าทางหลักสูตรบริหารธุรกิจ ควรเสริมสร้างความรู้ให้กับนักศึกษาในเรื่องการกำหนดเป้าหมายการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคล ด้านการลงทุน ควบคู่ไปกับด้านการออม ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัล ควรส่งเสริมและควรผลักดันพฤติกรรม ด้านการหารายได้เพิ่มขึ้น โดยการจัดทำกิจกรรมที่ทำให้นักศึกษามีรายได้ระหว่างเรียน และเพื่อให้นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ และบรรลุเป้าหมายอิสรภาพทางการเงินได้เร็วยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเพียงนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ควรขยายขอบเขตของการศึกษาให้กว้างเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความหลากหลายมากขึ้น รวมถึงขยายขอบเขตการศึกษาไปยังบุคลากรในองค์กรต่าง ๆ เพื่อนำผลมา

เปรียบเทียบว่ามีพฤติกรรมการบริหารจัดการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน และนำผลวิจัยมาปรับปรุงและพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กิตติศักดิ์ คงคา. (2563). Money Lecture เรียนหนึ่งครั้ง ใช้ได้ทั้งชีวิต. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อมรินทร์ฮาวทู.

ดวงฤดี จำรัสธนสาร สุชาญ สุขเสวี และสิริวรรณ ขวลิตเมธา. (2564). แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมทางการเงิน ของนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์. การประชุมวิชาการระดับชาติ วิทยาลัยนครราชสีมา ครั้งที่ 8 ประจำปี พ.ศ. 2564, 682-691.

ธนพร จันทร์สว่าง. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 มหาวิทยาลัยสยาม ประจำปี พ.ศ. 2562, 154-161.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. การบริหารจัดการเงิน. [online] เข้าถึงได้ : <https://www.1213.or.th/th/moneymgmt/Pages/moneymanagement.aspx> : 2565

ธนาพร ลิ้มสุวรรณโรจน์ (2562). การวางแผนทางการเงินของนักเรียนมัธยมปลายในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สถิติประยุกต์). สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุลราชาธานี, สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.

ปิยนันท์ แจ่มอักษร (2564). พฤติกรรมการบริหารการเงินส่วนบุคคลในช่วงสถานการณ์โควิด - 19 ของคน Generation Y ในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

เปมิกา กระแสงแก้ว. (2561). พฤติกรรมการออมและความรู้ด้านการลงทุนของ Gen Y ในกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พจรินทร์ รังศรีสัมพันธ์. (2561). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการออมและทัศนคติของลูกค้ายุคธนาคารออมสิน สาขาบึงกุ่มบางปะกอก กรุงเทพมหานคร. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 1(2), 48-56.

พนมพล สุขวัฒน์ทรัพย์. (2558). ปัจจัยทางเศรษฐกิจและปัจจัยแวดล้อมเกี่ยวกับการออมที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมในการจัดการทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มคนวัยทำงานในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสยาม.

ไพรินทร์ รังศรีสัมพันธ์. (2561). ปัจจัยทางทัศนคติด้านอุปสงค์ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการเงินฝากของธนาคารออมสิน สาขาพร้อมพงษ์. วารสารรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 1(2), 89-94.

รักษสุตา เหล่าคา. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

รุ่งตะวัน แซ่พั้ว. (2560). การศึกษาพฤติกรรมการออมและการลงทุนของ Generation X ในเขตกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สมจิตร วิธยานนท์. (2558). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา. 27(94), 39-48. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

TECHSAUCE. รู้จักบริหารเงินให้ธุรกิจ SMEs ไปรอดในยุคดิจิทัล. [online] เข้าถึงได้ : <https://techsauce.co/pr-news/know-how-to-manage-money-for-smes-to-survive-in-the-digital-age> : 2565